

האשה שמתגלה, גורם לשער אחר להתגלות ולפגם אותה. משום כך צריכה אשה שאפלו קורות ביתה לא ייראו שערה אחת מראשה, וכל שכן בחוץ. בא ראה, כמו שבזכר השער הוא חמרת הכל - כך גם לנקה. צא וראה כמה פגם גורם אותו שער האשה: גורם למעלה וגורם למטה, גורם לבעלה להתקלל, גורם עני, וגורם דבר אחר בבית, גורם שתסתלק חשיבות מבניה. הרחמן יצילנו מחציפותן.

ועל כך צריכה אשה להתכפות בזויות ביתה. ואם עושה כך, מה פתוב? (תהלים קכח) בניך כשתלי זיתים. מה זה כשתלי זיתים? מה זית זה, בין בפתו בין בקיץ לא אוכדים עליו, ותמיד נמצאת בו חשיבות יתרה על שאר האיילנות - כך בניה יעלו בחשיבות על שאר בני העולם. ולא עוד, אלא שבעלה מתברך בכל: בברכות שלמעלה, בברכות שלמטה, בעשר, בכנים ובבני כנים. זהו שפתוב (שם) הנה פי כן יברך גבר ירא ה'. וכתוב, 'ברכה ה' מציון וראה בשוב ירושלם כל מי סוף וראה בנים לבניך שלום על ישראל. (ישראל הזקן הקדוש)

רעיא מהימנא

אלהו, קום פתח אתי במצוות, שאתה הוא עוזר לי בכל צד, שהרי עליך נאמר בתחלה, (במדבר כח) פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. ובן אהרן הוא ודאי אח שלי, אח לצרה יולד.

פתח ואמר, פקודא לדון בדיני סוטה, זהו שפתוב ועבר עליו רוח קנאה וקנא וגו'. ודאי רוח קנאה נמצאת בשני צדדים, אחד בשקר ואחד באמת, בגלל זה, ברוח שקר - וקנא את אשתו, והיא לא נטמאה. ולמדנו, ועבר עליו וגו',

לאתגלייא, ולאפגמא לה. בגין כך, בעיא אתתא דאפילו טסירי דביתא, לא יחמוין שערא חד מרישא, כל שפן לבר.

הא חזי, כמה בדכורא שערא הוא חומרא דכלא, הכי נמי לנוקבא. פוק חמי, כמה פגימו גרים ההוא שערא דאתתא. גרים לעילא, גרים לתתא, גרים לבעלה דאתלטייא, גרים מספנותא, גרים מלה אחרא בביתא, גרים דיסתלק חשיבותא מבנהא. רחמנא לישזבון, מחציפו דלהון.

ועל דא, בעיא אתתא לאתפסייא, בזיוותי דביתא. ואי עבדת בן מה פתיב, (תהלים קכח) בניך כשתלי זיתים. מהו כשתלי זיתים. מה זית דא, בין בסתווא, בין בקייטא, לא אתאבידו טרפוי, ותדיר אשתכח ביה חשיבות יתיר על שאר אילנין. כך בנהא יסתלקון בחשיבו על שאר בני עלמא. ולא עוד אלא דבעלה מתברך בכלא, בברכאן דלעילא, בברכאן דלתתא, בעותרא, בבנין, בבני בנין. הדא הוא דכתיב, (תהלים קכח) הנה כי כן יבורך גבר ירא יי. וכתוב (תהלים קכח) 'ברכה ה' מציון וראה בשוב ירושלם כל ימי חייך וראה בנים לבניך שלום על ישראל. (ישראל סבא קדישא).

רעיא מהימנא

אלהו, קום אפתח עמי בפקודין, דאנת הוא עוזר לי, בכל סטרא. דהא עלך אתמר בקדמיתא, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. ובן אהרן ודאי איהו אח דילי, (משלי יז) אח לצרה יולד.

פתח ואמר, פקודא לדון בדיני סוטה, הדא הוא דכתיב ועבר עליו רוח קנאה וקנא וגו'. ודאי רוח קנאה מתרין סטרין אשתכח, חד בשקרא, וחד בקשוט. בגין